

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و صلی الله علیک یا ولی العصر ادرکنا

أَسْلَامٌ عَلَىٰ آدَمَ صِفْوَهُ اللَّهِ مِنْ خَلِيقَتِهِ

سلام بر آدم یار مخلص خدا از بین آفریدگانش

أَسْلَامٌ عَلَىٰ شَيْثٍ وَوَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرَتِهِ

درود بر شیث ولی خدا و بهترین بندگان

أَسْلَامٌ عَلَىٰ إِدْرِيسَ الْقَائِمِ لَلَّهِ بِحُجَّتِهِ،

سلام بر ادریس که برای خدا حجت او را به پا داشت،

أَسْلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ الْمُجَابِ فِي دَعْوَتِهِ،

درود بر نوح که دعایش قرین اجابت بود،

أَسْلَامٌ عَلَىٰ هُودَ الْمَمْدُودِ مِنَ اللَّهِ بِمَعُونَتِهِ،

سلام بر هود که کمک و یاری خدا یار او بود،

أَسْلَامٌ عَلَىٰ صَالِحِ الَّذِي تَوَجَّهَ اللَّهُ بِكَرَامَتِهِ،

درود بر صالح که خداوند تاج کرامت بر سرش نهاد،

أَسْلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي حَبَّاهُ اللَّهُ بِخَلَّتِهِ،

سلام بر ابراهیم که خدا مقام خلّت و رفاقت را به او

عطا نمود،

أَسْلَامٌ عَلَىٰ إِسْمَاعِيلَ الَّذِي فَدَاهُ اللَّهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

مِنْ جَنَّتِهِ،

درود بر اسماعیل که خداوند ذبحی عظیم از بهشت

را فدای او نمود،

أَسْلَامٌ عَلَىٰ إِسْحَاقَ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ النَّبُوَّةَ فِي ذُرِّيَّتِهِ،

سلام بر اسحاق که خداوند پیامبری را در نسل او

قرار داد،

السَّلَامُ عَلَى يَعْقُوبَ الَّذِي رَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ بَصَرَهُ
بِرَحْمَتِهِ،

درود بر یعقوب که خداوند به رحمت خود بینایی
چشمش را به او بازگرداند،

السَّلَامُ عَلَى يُوسُفَ الَّذِي نَجَّاهُ اللَّهُ مِنَ الْجُبِّ
بِعَظَمَتِهِ،

سلام بر یوسف که خداوند به عظمت خود او را از قعر
چاه رهایی بخشید،

السَّلَامُ عَلَى مُوسَى الَّذِي فَلَقَ اللَّهُ الْبَحْرَ لَهُ بِقُدْرَتِهِ،
درود بر موسی که خداوند به قدرت خود دریا را برایش
شکافت،

السَّلَامُ عَلَى هَارُونَ الَّذِي خَصَّهُ اللَّهُ بِنُبُوَّتِهِ،

سلام بر هارون که خداوند پیامبری خود را به وی
اختصاص داد،

السَّلَامُ عَلَى شُعَيْبَ الَّذِي نَصَرَهُ اللَّهُ عَلَى أُمَّتِهِ،

درود بر شعیب که خدا او را بر امتتش پیروز نمود،

السَّلَامُ عَلَى دَاوُدَ الَّذِي تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَتِهِ،

سلام بر داوود که خداوند از لغزش او در گذشت،

السَّلَامُ عَلَى سُلَيْمَانَ الَّذِي ذَلَّتْ لَهُ الْجِنُّ بِعِزَّتِهِ،

درود بر سلیمان که بخاطر شوکتش جن به فرمان او در
آمد،

السَّلَامُ عَلَى أَيُّوبَ الَّذِي شَفَاهُ اللَّهُ مِنْ عِلَّتِهِ،

سلام بر ایوب که خداوند او را از بیماریش شفا بخشید،

أَسْلَامٌ عَلَى يُونُسَ الَّذِي أَنْجَزَ اللَّهُ لَهُ مَضْمُونَ
عِدَّتِهِ،

درود بر یونس که خداوند به وعده خود برایش وفا نمود،
أَسْلَامٌ عَلَى عَزِيرِ الَّذِي أَحْيَاهُ اللَّهُ بَعْدَ مِيتَتِهِ،
سلام بر عزیر که خداوند او را پس از مرگش به حیات
بازگردانید،

أَسْلَامٌ عَلَى زَكَرِيَّا الصَّابِرِ فِي مِحْنَتِهِ،
درود بر زکریا که در رنج و بلا شکوبا بود،
أَسْلَامٌ عَلَى يَحْيَى الَّذِي أَرْزَقَهُ اللَّهُ بِشَهَادَتِهِ،
سلام بر یحیی که خداوند به سبب شهادت مقام و منزلت
او را بالا برد،

أَسْلَامٌ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ وَكَلِمَتِهِ،
درود بر عیسی، روح خدا و کلمه او،

أَسْلَامٌ عَلَى مُحَمَّدِ حَبِيبِ اللَّهِ وَصِفْوَتِهِ،
سلام بر محمد، محبوب خدا و یار مخلص او،
أَسْلَامٌ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
الْمَخْصُوصِ بِأَخُوَّتِهِ،

درود بر فرمانروای مؤمنان علی بن ابیطالب، که برادری
رسول خدا به وی اختصاص یافت،

أَسْلَامٌ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ابْنَتِهِ،
سلام بر فاطمه زهرا دختر رسول الله،
أَسْلَامٌ عَلَى أَبِي مُحَمَّدِ الْحَسَنِ وَصِيِّ أَبِيهِ وَ
خَلِيفَتِهِ،

درود بر حسن بن علی وصی و جانشین پدرش،

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي سَمَحَتْ نَفْسُهُ بِمُهْجَتِهِ،

سلام بر حسین که جانش را تقدیم نمود،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ فِي سِرِّهِ وَعَلَانِيَتِهِ،

سلام بر آن کسی که در نهان و آشکار خدا را اطاعت

نمود،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ جَعَلَ اللَّهُ الشِّفَاءَ فِي تَرْبَتِهِ،

سلام بر آن کسی که خداوند شفا را در خاک قبر او قرار

داد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ الْأُجَابَةُ تَحْتَ قَبَّتِهِ،

سلام بر آن کسی که (محل) اجابت دعا در زیر بارگاه

اوست،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ الْأَئِمَّةُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ،

سلام بر آن کسی که امامان از نسل اویند،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ،

سلام بر فرزند خاتم پیامبران،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ،

سلام بر فرزند سرور جانشینان،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ،

سلام بر فرزند فاطمه زهرا،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى،

سلام بر فرزند خدیجه کبری،

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى

سلام بر فرزند سدره المنتهی

السَّلَامُ عَلَى ابْنِ جَنَّةِ الْمَأْوَى

سلام بر فرزند جنه المأوی

أَسْلَامٌ عَلَى ابْنِ زَمْزَمَ وَ الصَّفَا،

سلام بر فرزند زمزم و صفا،

أَسْلَامٌ عَلَى الْمُرْمَلِ بِالدَّمَاءِ

سلام بر آن آغشته به خون

أَسْلَامٌ عَلَى الْمَهْتُوكِ الْخِبَاءِ

سلام بر آن که (حُرمت) خیمه گاهش دریده شد

أَسْلَامٌ عَلَى خَامِسِ أَصْحَابِ الْكِسَاءِ،

، سلام بر پنجمین اصحاب کساء،

أَسْلَامٌ عَلَى غَرِيبِ الْغُرَبَاءِ

سلام بر غریب غریبان

أَسْلَامٌ عَلَى شَهِيدِ الشُّهَدَاءِ

سلام بر شهید شهیدان

أَسْلَامٌ عَلَى قَتِيلِ الْأَدْعِيَاءِ،

سلام بر مقتول دشمنان،

أَسْلَامٌ عَلَى سَاكِنِ كَرْبَلَاءَ

سلام بر ساکن کربلا

أَسْلَامٌ عَلَى مَنْ بَكَتَهُ مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ

سلام بر آن کسی که فرشتگان آسمان بر او گریستند

أَسْلَامٌ عَلَى مَنْ ذُرِّيَّتُهُ الْأَزْكَيَاءُ،

، سلام بر آن کسی که خاندانش پاک و مطهرند،

أَسْلَامٌ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ

سلام بر پیشوای دین

أَسْلَامٌ عَلَى مَنَازِلِ الْبَرَاهِينِ

سلام بر آن جایگاههای براهین و حجج الهی

أَسْلَامٌ عَلَى الْأَيْمَةِ السَّادَاتِ،

درود بر آن پیشوایان سرور،

أَسْلَامٌ عَلَى الْجُيُوبِ الْمُضَرَّجَاتِ

سلام بر آن گریبان‌های چاک شده

أَسْلَامٌ عَلَى الشِّفَاهِ الذَّابِلَاتِ

سلام بر آن لب‌های خشکیده

أَسْلَامٌ عَلَى النَّفُوسِ الْمُصْطَلَمَاتِ،

سلام بر آن جان‌های مستأصل و ناچار،

أَسْلَامٌ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُخْتَلَسَاتِ

سلام بر آن ارواح (از کالبد) خارج شده

أَسْلَامٌ عَلَى الْأَجْسَادِ الْعَارِيَاتِ

سلام بر آن جسدهای عریان و برهنه

أَسْلَامٌ عَلَى الْجُسُومِ الشَّاحِبَاتِ،

، سلام بر آن بدن‌های لاغر و نحیف،

أَسْلَامٌ عَلَى الدِّمَاءِ السَّائِلَاتِ

سلام بر آن خون‌های جاری

أَسْلَامٌ عَلَى الْأَعْضَاءِ الْمُقَطَّعَاتِ

سلام بر آن اعضا قطعه قطعه شده

أَسْلَامٌ عَلَى الرَّؤُوسِ الْمُشَالَاتِ،

سلام بر آن سرهای بالا رفته (بر نیزه‌ها)،

أَسْلَامٌ عَلَى النَّسْوَةِ الْبَارِزَاتِ

سلام بر آن بانوان بیرون آمده (از خیمه‌ها)

أَسْلَامٌ عَلَى حُجَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

سلام بر حجت پروردگار جهانیان،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ،

سلام بر تو (ای حسین بن علی) و بر پدران پاک و طاهرت،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ وَ عَلَى أُنْبَائِكَ الْمُسْتَشْهَدِينَ،

سلام بر تو و بر فرزندان شهیدت،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ وَ عَلَى ذُرِّيَّتِكَ النَّاصِرِينَ،

سلام بر تو و بر خاندان یاری دهنده ات (به دین الهی)،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُضَاجِعِينَ،

سلام بر تو و بر فرشتگان ملازم آرامگاہت،

أَسْلَامٌ عَلَى الْقَتِيلِ الْمَظْلُومِ،

سلام بر آن کشته مظلوم،

أَسْلَامٌ عَلَى أُخِيهِ الْمَسْمُومِ،

سلام بر برادر مسمومش،

أَسْلَامٌ عَلَى عَلِيِّ الْكَبِيرِ،

سلام بر علی اکبر،

أَسْلَامٌ عَلَى الرَّضِيعِ الصَّغِيرِ،

سلام بر آن شیر خوار کوچک،

أَسْلَامٌ عَلَى الْأَبْدَانِ السَّلِيبَةِ،

سلام بر آن بدن‌های برهنه شده،

أَسْلَامٌ عَلَى الْعِترَةِ الْقَرِيبَةِ،

سلام بر آن خانواده ای که نزدیک (و همراه سرورشان)

بودند،

أَسْلَامٌ عَلَى الْمُجَدَّلِينَ فِي الْفَلَوَاتِ،

سلام بر آن به خاک افتادگان در بیابان‌ها،

أَسْلَامٌ عَلَى النَّازِحِينَ عَنِ الْأَوْطَانِ،

سلام بر آن دور افتادگان از وطن‌ها،

أَسْلَامٌ عَلَى الْمَدْفُونِينَ بِلَا أَكْفَانِ،

سلام بر آن دفن شدگان بدون کفن،

أَسْلَامٌ عَلَى الرَّؤُوسِ الْمُفَرَّقَةِ عَنِ الْأَبْدَانِ،

سلام بر آن سرهای جدا شده از بدن،

أَسْلَامٌ عَلَى الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ،

سلام بر آن حسابگر (اعمال خویش برای خدا) و شکیبیا،

أَسْلَامٌ عَلَى الْمَظْلُومِ بِلَا نَاصِرِ،

سلام بر آن مظلوم بی یاور،

أَسْلَامٌ عَلَى سَاكِنِ التُّرْبَةِ الزَّاكِيَةِ،

سلام بر آن جای گرفته در خاک پاک،

أَسْلَامٌ عَلَى صَاحِبِ الْقَبَّةِ السَّامِيَةِ،

سلام بر صاحب آن بارگاه عالی رتبه،

أَسْلَامٌ عَلَى مَنْ طَهَّرَهُ الْجَلِيلُ،

سلام بر آن کسی که رب جلیل او را پاک و مطهر

گردانید،

أَسْلَامٌ عَلَى مَنْ افْتَخَرَ بِهِ جِبْرَائِيلُ،

سلام بر آن کسی که جبرئیل به او مباحثات می نمود،

أَسْلَامٌ عَلَى مَنْ نَاغَاهُ فِي الْمَهْدِ مِيكَائِيلُ،

سلام بر آن کسی که میکائیل در گهواره با او تکلم می

نمود،

أَسْلَامٌ عَلَى مَنْ نُكِّتَتْ ذِمَّتُهُ،

سلام بر آن کسی که عهد و پیمان‌ش شکسته شد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ هَتَيْتَ حُرْمَتَهُ،

سلام بر آن کسی که پرده حرمتش دریده شد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ أُرِيقَ بِالظُّلْمِ دَمُهُ،

سلام بر آن کسی که خورش به ظلم ریخته شد،

السَّلَامُ عَلَى الْمُغْسَلِ بِدَمِ الْجِرَاحِ،

سلام بر آن که با خون زخم هایش شست و شو داده شد،

السَّلَامُ عَلَى الْمُجْرَعِ بِكَأْسَاتِ الرِّمَاحِ

سلام بر آن که از جام‌های نیزه‌ها جرعه نوشید،

السَّلَامُ عَلَى الْمُضَامِ الْمُسْتَبَاحِ،

سلام بر آن مظلومی که خورش مباح گردید،

السَّلَامُ عَلَى الْمَنْحُورِ فِي الْوَرَى،

سلام بر آن که در ملا عام سرش بریده شد،

السَّلَامُ عَلَى مَنْ دَفَنَهُ أَهْلُ الْقَرْيِ،

سلام بر آن که اهل قریه‌ها دفنش نمودند،

السَّلَامُ عَلَى الْمَقْطُوعِ الْوَتِينِ،

سلام بر آن که شاهرگش بریده شد،

السَّلَامُ عَلَى الْمُحَامِي بِلَا مُعِينِ،

سلام بر آن مدافع بی‌یاور،

السَّلَامُ عَلَى الشَّيْبِ الْخَضِيبِ،

سلام بر آن محاسن بخون خضاب شده،

السَّلَامُ عَلَى الْخَدِّ التَّرِيبِ،

سلام بر آن گونه خاک آلوده،

السَّلَامُ عَلَى الْبَدَنِ السَّلِيبِ،

سلام بر آن بدن جامه به غنیمت رفته،

أَسْلَامٌ عَلَى الثَّغْرِ الْمَقْرُوعِ بِالْقَضِيبِ،

سلام بر آن دندان‌هایی که با چوب خیزران زده شده،

أَسْلَامٌ عَلَى الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ،

سلام بر آن سر بالای نیزه رفته،

أَسْلَامٌ عَلَى الْأَجْسَامِ الْعَارِيَةِ فِي الْفَلَوَاتِ

سلام بر آن بدن‌های برهنه و عریانی که در بیابان‌ها(ی

کربلاء)

تَنْهَشُهَا الذَّنَابُ الْعَادِيَاتُ، وَ تَخْتَلِفُ إِلَيْهَا السَّبَاعُ

الضَّارِيَاتُ،

گرگ‌های تجاوزگر به آن دندان می‌آلودند، و درندگان

خون‌خوار بر گرد آن می‌گشتند،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ عَلَى الْمَلَأَيْكَهِ الْمُرْفَرِّينَ

حَوْلَ قَبَّتِكَ، الْحَاقِّينَ بِتُرْبَتِكَ، الطَّائِفِينَ

بِعَرْصَتِكَ، الْوَارِدِينَ لِزِيَارَتِكَ،

سلام بر تو ای مولای من و بر فرشتگانی که بر گرد

بارگاه تو پر می‌کشند، و اطراف تربت اجتماع

کرده‌اند، و در آستان تو طواف می‌کنند، و برای زیارت

تو وارد می‌شوند،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ فَإِنِّي قَصَدْتُ إِلَيْكَ، وَ رَجَوْتُ الْفَوْزَ

لَدَيْكَ،

سلام بر تو من به سوی تو رو آورده‌ام، و به رستگاری

درپیشگاه تو امید بسته‌ام،

أَسْلَامٌ عَلَيْكَ سَلَامَ الْعَارِفِ بِحُرْمَتِكَ، الْمُخْلِصِ فِي

وِلَايَتِكَ، الْمُتَقَرِّبِ إِلَى اللَّهِ بِمَحَبَّتِكَ، الْبَرِيءِ مِنْ

أَعْدَائِكَ،

سلام بر تو، سلام آن کسی که به حرمت تو آشناست، و در ولایت و دوستی تو مخلص و بی ریا است، و به سبب محبت و ولای تو به خدا تقرب جسته، و از دشمنانت بیزار است،

سَلَامَ مَنْ قَلْبُهُ بِمُصَابِكِ مَقْرُوحٌ، وَ دَمْعُهُ عِنْدَ ذِكْرِكَ مَسْفُوحٌ،

سلام کسی که قلبش از مصیبت تو جریحه دار، و اشکش به هنگام یاد تو جاری است،

سَلَامَ الْمَفْجُوعِ الْحَزِينِ، الْوَالِهِ الْمُسْتَكِينِ،

سلام کسی که دردناک و غمگین و شیفته و فروتن است، سلام مَنْ لَوْ كَانَ مَعَكَ بِالطُّفُوفِ، لَوَقَاكَ بِنَفْسِهِ حَدَّ السَّيُوفِ، وَ بَدَلَ حُشَاشَتَهُ دُونَكَ لِلْحُتُوفِ،

سلام کسی که اگر با تو در کربلا می بود، با جانش (در برابر) تیزی شمشیرها از تو محافظت می نمود، و نیمه جانش را به خاطر تو به دست مرگ می سپرد،

وَ جَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْكَ، وَ نَصَرَكَ عَلَى مَنْ بَغَى

عَلَيْكَ، وَ قَدَاكَ بِرُوحِهِ وَ جَسَدِهِ وَ مَالِهِ وَ وَلَدِهِ، وَ رُوحَهُ لِرُوحِكَ فِدَاءً، وَ أَهْلَهُ لِأَهْلِكَ وَقَاءً،

و در رکاب تو جهاد می کرد، و تو را بر علیه ستمکاران یاری داده، جان و تن و مال و فرزندش را فدای تو می نمود، و جانش فدای جان تو، و خانواده اش سپر بلای اهل بیت تو می بود،

فَلَيْنَ أَخْرَتَنِي الدُّهُورُ، وَ عَاقَنِي عَنِ نَصْرِكَ الْمَقْدُورُ،

وَ لَمْ أَكُنْ لِمَنْ حَارَبَكَ مُحَارِبًا، وَ لِمَنْ نَصَبَ لَكَ

الْعَدَاوَةَ مُنَاصِبًا، فَلَا نُدُبَنَّكَ صَبَاحًا وَ مَسَاءً، وَ لَا كَيْنًا

لَكَ بَدَلِ الدَّمُوعِ دَمًا، حَسْرَةً عَلَيْكَ، وَ تَأْسَفًا عَلَى
 مَا ذَهَبَ وَ تَلَهْفًا، حَتَّى أَمُوتَ بِلَوْعَةِ الْمُصَابِ، وَ
 غُصَّةِ الْإِكْتِيَابِ،

اگرچه زمانه مرا به تأخیر انداخت، و مقدرات الهی مرا از
 یاری تو بازداشت، و نبودم تا با آنان که با تو جنگیدند
 بجنگم، و با کسانی که با تو اظهار دشمنی کردند خصومت
 نمایم، (درعوض) صبح و شام بر تو مویه می کنم، و به
 جای اشک برای تو خون گریه می کنم، از روی حسرت و
 تأسف و افسوس بر مصیبت هائی که بر تو وارد شد، تا
 جائی که از فرط اندوه، مصیبت و غم و غصه و شدت
 حزن جان سپارم،

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَ أَمَرْتَ
 بِالْمَعْرُوفِ، وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْعُدْوَانِ، وَ أَطَعْتَ
 اللَّهَ وَ مَا عَصَيْتَهُ، وَ تَمَسَّكَتَ بِهِ وَ بِحَبْلِهِ فَأَرْضَيْتَهُ، وَ
 خَشَيْتَهُ وَ رَاقَبْتَهُ وَ اسْتَجَبْتَهُ، وَ سَنَنْتَ السُّنْنَ، وَ
 أَطَقَاتِ الْفِتَنِ، وَ دَعَوْتَ إِلَى الرَّشَادِ، وَ أَوْضَحْتَ سَبِيلَ
 السَّدَادِ، وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ،

گواهی می دهم که تو نماز را به پا داشتی، و زکات دادی،
 و امر به معروف کردی، و از منکر و عداوت نهی نمودی، و
 اطاعت خدا کردی و نافرمانی وی ننمودی، و به خدا و
 ریسمان او چنگ زدی تا وی را راضی نمودی، و از وی در
 خوف و خشیت بودی، نظاره گراو بودی، و او را اجابت
 نمودی، و سنت های نیکو به وجود آوردی، و آتش های
 فتنه را خاموش نمودی، و دعوت به هدایت و استقامت

کردی، و راه‌های صواب و حق را روشن و واضح گرداندی،
و در راه خدا به حق جهاد نمودی،

وَ كُنْتَ لِلَّهِ طَائِعًا، وَ لِحَدِّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
إِلَيْهِ تَابِعًا، وَ لِقَوْلِ أَبِيكَ سَامِعًا، وَ إِلَى وَصِيَّتِهِ أَخِيكَ
مُسَارِعًا،

و فرمانبردارِ خداوند، و پیرو جدت محمد بن عبدالله بودی،
و شنوای کلام پدرت علی بودی، و پیشی گیرنده به
(انجام) سفارش برادرت امام حسن بودی،

وَ لِعِمَادِ الدِّينِ رَافِعًا، وَ لِلطُّغْيَانِ قَامِعًا، وَ لِلطُّغَاهِ
مُقَارِعًا، وَ لِلْأَمَّةِ نَاصِحًا، وَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ سَابِحًا،
وَ لِلْفُسْطَاقِ مُكَافِحًا، وَ بِحُجَجِ اللَّهِ قَائِمًا، وَ لِلسَّلَامِ وَ
الْمُسْلِمِينَ رَاحِمًا،

و رفعت دهنده پایه شرافت دین، و خوار و سرکوب کننده
طغیان، و کوبنده سرکشان، و خیرخواه و نصیحت‌گرا امت
بودی، در هنگامی که در شدادت مرگ دست و پا میزدی، و
مبارزه کننده با فاسقان بودی، و قیام کننده با حجاج و
براهین الهی، و ترحم کننده بر اسلام و مسلمین بودی،
وَ لِلْحَقِّ نَاصِرًا، وَ عِنْدَ الْبَلَاءِ صَابِرًا، وَ لِلدِّينِ كَالِنَاءِ، وَ
عَنْ حَوْزَتِهِ مُرَامِيًا،

یاری‌گر حق بودی، در هنگام بلا شکیبیا و صابر، حافظ و
مراقب دین، و مدافع حریم آئین بودی،

تَحُوطُ الْهُدَى وَ تَنْصُرُهُ، وَ تَبْسُطُ الْعَدْلَ وَ تَنْشُرُهُ، وَ
تَنْصُرُ الدِّينَ وَ تَنْظِرُهُ، وَ تَكْفُ الْعَابِثَ وَ تَزْجُرُهُ، وَ
تَأْخُذُ لِلدِّينِ مِنَ الشَّرِيفِ، وَ تُسَاوِي فِي الْحُكْمِ بَيْنَ
الْقَوِيِّ وَ الضَّعِيفِ،

(طریق) هدایت را حفظ نمودی و یاری کردی، عدل و داد را گسترش دادی و وسعت می‌بخشیدی، دین و آئین الهی را یاری و آشکار می‌نمودی، یاهوگویان را (از ادامه راه) باز می‌داشتی، حق ضعیف را از قوی باز می‌ستاندی، در قضاوت و داوری بین ضعیف و قوی برابر حکم می‌نمودی،
كُنْتَ رَبِيعَ الْاَيْتَامِ، وَ عِصْمَةَ الْاَنَاامِ، وَ عِزَّ الْاِسْلَامِ، وَ مَعْدِنَ الْاَحْكَامِ، وَ حَلِيفَ الْاِنْعَامِ،

تو بهار سرسبز یتیمان بودی، نگاهبان و حافظ مردم بودی، مایه عزت و سرافرازی اسلام، معدن احکام الهی، هم‌پیمان نیکی و احسان بودی،

سَالِكًا طَرَأَتْكَ جَدِّكَ وَ اَبِيكَ، مُشْبِهًا فِي الْوَصِيَّةِ لِاَخِيكَ، وَ فِي الدَّمِّ رَضِيَ الشَّيْمِ، ظَاهِرَ الْكَرَمِ، مُتَهَجِّدًا فِي الظُّلَمِ، قَوْمِ الطَّرَأَتْكَ، كَرِيمِ الْخَلَائِقِ، عَظِيمِ السَّوَابِقِ، شَرِيفِ النَّسَبِ، مُنِيفَ الْحَسَبِ، رَفِيعِ الرَّتَبِ، كَثِيرِ الْمَنَاقِبِ، مَحْمُودِ الضَّرَائِبِ، جَزِيلِ الْمَوَاهِبِ، حَلِيمِ رَشِيدِ مُنِيبِ، جَوَادِّ عَلِيمِ شَدِيدِ، اِمَامِ شَهِيدِ، اَوْاهِ مُنِيبِ، حَبِيبِ مَهِيْبِ،

پوینده طریقه جد و پدرت و در سفارشات و وصایا همسان برادرت بودی، وفادار به پیمان‌ها، دارای سجایای پسندیده، و با جود و کرم آشکار بودی، شب زنده دار (به عبادت) در دل شب‌های تاریک، معتدل و میانه رو در روش‌ها، با سجایا و اخلاق کریمانه، دارای سوابق باعظمت و ارزشمند، دارای نسب شریف و حسب والا، با درجات و رتبه‌های رفیع و عالی، مناقب و فضائل بسیار، سرشت‌ها و طبیعت‌های مورد ستایش، و با عطایا و مواهب بزرگ بودی، حلیم و صبور، هدایت‌شده، بازگشت‌کننده به سوی

خدا، با جود و سخاوت، توانا و قاطع، پیشوای شهید،
بسیارنالن و گریان در پیشگاه خداوند و محبوب و با
هیبت بودی،

كُنْتَ لِلرَّسُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَلَدَائِهِ، وَ لِلْقُرْآنِ
سَنَدًا مُنْقِذًا وَ لِأُمَّةٍ عَضُدًا، وَ فِي الطَّاعَةِ مُجْتَهِدًا،

تو برای پیامبر که درود خدا بر او و آل او باد فرزند، و
برای قرآن پشتوانه نجات‌دهنده، و برای امت اسلام بازوی
توانا، و در طاعت حق کوشا بودی،

حَافِظًا لِلْعَهْدِ وَالْمِيثَاقِ، نَاكِبًا عَنِ سَبِيلِ الْفُسَاقِ
وَ بَاذِلًا لِلْمَجْهُودِ، طَوِيلَ الرَّكُوعِ وَ السُّجُودِ،

تو حافظ عهد و پیمان الهی، دوری‌کننده از طرق فاسقان
بودی، و تو آن‌چه در توان داشتی (برای اعلاء کلمه حق)
بذل نمودی، دارای رکوع و سجود طولانی بودی،

زَاهِدًا فِي الدُّنْيَا زُهْدَ الرَّاحِلِ عَنْهَا، نَاطِرًا إِلَيْهَا بِعَيْنِ
الْمُسْتَوْحِشِينَ مِنْهَا، أَمَّا كَ عَنْهَا مَكْفُوفَةٌ، وَ هِمَّتُكَ

عَنْ زِينَتِهَا مَصْرُوفَةٌ، وَ أَلْحَاطُكَ عَنْ بَهْجَتِهَا

مَطْرُوفَةٌ، وَ رَعْبَتُكَ فِي الْآخِرَةِ مَعْرُوفَةٌ، حَتَّى إِذَا

الْجَوْرُ مَدَّ بَاعَهُ، وَ أَسْفَرَ الظُّلْمُ قِنَاعَهُ، وَ دَعَا الْغَىُّ

أَتْبَاعَهُ،

تو مانند کسی که از دنیا رخت برخواهد بست از آن
روگردان بودی، و مانند کسانی که از دنیا در وحشت و
هراس به سر می‌برند به آن نگاه می‌کردی، آرزوهایت از
(تعلق به) دنیا باز داشته شده بود، و همت و کوششت از
زیور دنیا رو گردانده بود، دیدگانت از بهجت و سرور دنیا
بربسته، و اشتیاق و میل به آخرت شهره آفاق است، تا

آن که جور و ستم دست تعدی دراز نمود، و ظلم و سرکشی نقاب از چهره برکشید، وضالالت و گمراهی پیروان خویش را فرا خواند،

وَ أَنْتَ فِي حَرَمِ جَدِّكَ قَاطِنٌ، وَ لِلظَّالِمِينَ مَبَايِنٌ،
جَلِيسُ الْبَيْتِ وَ الْمِحْرَابِ، مُعْتَزِلٌ عَنِ اللَّذَاتِ وَ
الشَّهَوَاتِ، تُنَكِّرُ الْمُنْكَرَ بِقَلْبِكَ وَ لِسَانِكَ،
عَلَى حَسَبِ طَاقَتِكَ وَ إِمْكَانِكَ، ثُمَّ افْتَضَاكَ
الْعِلْمُ لِلانْكَارِ، وَ لَزِمَكَ الْاَلْزَمَكَ أَنْ تُجَاهِدَ
الْفُجَّارَ

با آن که تو در حرم جدت متوطن بودی، و از ستمکاران فاصله گرفته بودی، و ملازم منزل و محراب عبادت بودی، و از لذت‌ها و شهوات دنیوی کناره‌گیر بودی، و بر حسب طاقت و توانت منکر را با قلب و زبانت انکار می‌نمودی، پس از آن علم و دانشت اقتضای انکار آشکار نمود، و بر تو لازم گشت، لازم نمود با بدکاران رویاروی جهاد کنی،

، فَسِرْتَ فِي أَوْلَادِكَ وَ أَهَالِيكَ، وَ شِيعَتِكَ
وَ مَوَالِيكَ وَ صَدَعْتَ بِالْحَقِّ وَ الْبَيِّنَةِ، وَ دَعَوْتَ
إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَ أَمَرْتَ بِإِقَامَةِ
الْحُدُودِ، وَ الطَّاعَةِ لِلْمَعْبُودِ، وَ نَهَيْتَ عَنِ الْخَبَائِثِ وَ
الطُّغْيَانِ،

بنابراین در میان فرزندان و خانواده‌ات، و پیروان و دوستانت روانه شدی، و حق و برهان را آشکار نمودی، و با حکمت و پند و اندرز نیکو (مردم را) به سوی خدا فراخواندی، و به برپاداری حدود الهی، و طاعت معبود امر نمودی، و از پلیدی‌ها و سرکشی نهی فرمودی

وَ وَاَجْهَوْكَ بِالظُّلْمِ وَالْعُدْوَانِ، فَجَاهَدْتَهُمْ بَعْدَ
الْاِيْعَازِ لَهُمْ الْاِيْعَادِ اِلَيْهِمْ،

ولی آن‌ها به ستم و دشمنی رویاروی تو قرار گرفتند،
پس تو نیز با آنان به جهاد برخاستی پس از آن که (حق)
را به آنان گوشزد نمودی آن‌ها رابه عذاب الهی تهدید
نمودی،

وَ تَاكِيْدِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِمْ، فَانْكثُوا ذِمَامَكَ وَ بَيْعَتَكَ، وَ
اَسْخَطُوا رَبَّكَ وَ جَدَّكَ، وَ بَدَّوْكَ بِالْحَرْبِ،

و حجت را بر آن‌ها مؤکد فرمودی، ولی عهد و پیمان و
بیعت تو را شکستند، و پروردگار تو جدت را به خشم
آوردند

و با تو ستیز آغاز کردند،

فَثَبَّتْ لِلطَّغْنِ وَالضَّرْبِ،

پس تو به جهت زد و خورد و پیکار استوار شدی،

وَ طَحَنَتْ جُنُودَ الْفَجَارِ،

و لشکریان فاجر را خورد و آسیاب نمودی،

وَ اقْتَحَمْتَ قَسَطَلَ الْغُبَارِ،

و در گرد و غبار نبرد فرو رفتی،

مُجَالِدًا بِذِي الْفَقَارِ، كَأَنَّكَ عَلَى الْمُخْتَارِ،

و چنان با ذوالفقار جنگیدی، که گویا علی مرتضی

هستی،

فَلَمَّا رَأَوْكَ ثَابِتَ الْجَاشِ، غَيْرَ خَائِفٍ وَ لَا خَاشِ،

نَصَبُوا لَكَ غَوَائِلَ مَكْرِهِمْ،

پس چون تو را با قلبی مطمئن، بدون ترس و هراس

یافتند، شرور مکر و حيله شان را بر تو برافراشتند

و قَاتَلُوكَ بِكَيْدِهِمْ وَ شَرِّهِمْ،

و از در نیرنگ و فساد با تو قتل نمودند،

وَ أَمَرَ اللَّعِينُ جُنُودَهُ، فَمَنَعُوكَ الْمَاءَ وَ وُرُودَهُ،

و آن ملعون لشکریانش را فرمان داد، تا تو را از آب و

استفاده آن منع نمودند،

وَ نَاجَزُوكَ الْقِتَالَ، وَ عَاجَلُوكَ النَّزَالَ، وَ رَشَقُوكَ

بِالسَّهَامِ وَ النَّبَالِ، وَ بَسَطُوا إِلَيْكَ أَكْفَ الْإِصْطِلَامِ، وَ

لَمْ يَرْعَوْا لَكَ ذِمَامًا، وَ لَارَاقَبُوا فَيْكَ أَثَامًا، فِی

قَتْلِهِمْ أَوْلِيَاءَكَ، وَ نَهَبِهِمْ رِحَالَكَ،

و با تو قتل نمودند، و به جنگ و مبارزه با تو شتافتند، و

تیرها و خدنگ‌ها به سوی تو پرتاب نمودند، و برای

استیصال و ناچار نمودن تو دست دراز کردند، و حرمتی

برای تو مراعات نکردند، و از هیچ گناهی در مورد تو

خودداری ننمودند، چه در کشتن آن‌ها و دوستانت را، و

چه در غارت اثاثیه خیمه هایت،

وَ أَنْتَ مُقَدَّمٌ فِی الْهَبَوَاتِ، وَ مُحْتَمِلٌ لِلْأَذِيَّاتِ،

تو در گرد و غبارهای جنگ پیش تاختی، و آزار و

اذیت‌های فراوانی تحمل نمودی،

قَدْ عَجِبَتْ مِنْ صَبْرِكَ مَلَائِكَةُ السَّمَاوَاتِ،

آن چنان که فرشتگان آسمان‌ها از صبر و شکیبائی توبه

شگفت آمدند،

فَأَحْدَقُوا بِكَ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ، وَ أَثَخَنُوكَ بِالْجِرَاحِ،

پس دشمنان از همه طرف به تو هجوم آوردند، و تو را به

سبب زخم‌ها و جراحت‌ها ناتوان نمودند،

وَ حَالُوا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الرُّوْحِ، وَ لَمْ يَبْقَ لَكَ نَاصِرٌ،
و راه خلاص و رفتن بر تو بستند، تا آن که هیچ یابوری
برایت نماند،

وَ أَنْتَ مُحْتَسِبٌ صَابِرٌ، تَذُبُّ عَنْ نِسْوَتِكَ وَ
أَوْلَادِكَ، حَتَّى نَكْسُوكَ عَنْ جَوَادِكَ،

ولی تو حسابگر (عمل خویش برای خدا) و صبور بودی، از
زنان و فرزندان دفاع و حمایت مینمودی، تا آن که تو را
از اسب سواری ات سرنگون نمودند،

فَهَوَّيْتَ إِلَى الْأَرْضِ جَرِيحاً، تَطَّوَّكَ الْخَيُْولُ
بِحَوَافِرِهَا، وَ تَعَلَّوْكَ الطُّغَاهُ بِبَوَاتِرِهَا، قَدْ رَشَحَ لِلْمَوْتِ
جَبِينُكَ، وَ اخْتَلَفَتْ بِالْإِنْقِبَاضِ وَ الْإِنْبِطَاطِ شِمَالُكَ وَ
يَمِينُكَ،

پس با بدن مجروح بر زمین سقوط کردی، در حالی که
اسبها تو را با سمهای خویش کوبیدند، و سرکشان با
شمشیرهای تیزشان به بالای سرت آمدند، پیشانی تو به
عرق مرگ مرطوب شد، و دستان چپ و راستت به باز و
بسته شدن در حرکت بود،

تُدِيرُ طَرْفًا خَفِيًّا إِلَى رَحْلِكَ وَ بَيْتِكَ، وَ قَدْ شَغِلَتْ
بِنَفْسِكَ عَنْ وُلْدِكَ وَ أَهْلِيكَ،

پس گوشه نظری به جانب خیمهها و حرمت گرداندی،
در حالیکه از زنان و فرزندان (روی گردانده) به خویش
مشغول بودی،

وَ أَسْرَعَ فَرَسُكَ شَارِداً، إِلَى خِيَامِكَ قَاصِداً،
مُحْمَحمًا بَاكِياً،

اسبِ سواریات با حال نفرت شتافت، شیشه‌کشان و گریان، به جانب خیمه‌ها رو نمود،
 فَلَمَّا رَأَيْنَ النَّسَاءَ جَوَادِكَ مَخْرِيًّا، وَ نَظَرْنَ سَرَجَكَ
 عَلَيْهِ مَلُوبِيًّا، بَرَزْنَ مِنَ الْخُدُورِ، نَاشِرَاتِ الشُّعُورِ عَلَى
 الْخُدُودِ، لَاطِمَاتِ الْوُجُوهِ سَافِرَاتِ، وَ بِالْعَوِيلِ دَاعِيَاتِ،
 وَ بَعْدَ الْعِزِّ مُذَلَّلَاتِ، وَ إِلَى مَصْرَعِكَ مُبَادِرَاتِ،

پس چون بانوان حرم اسب تیز پای تو را خوار و زبون دیدند، و زین تو را بر او واژگون یافتند، از پس پرده‌ها(ی خیمه) خارج شدند، در حالی که گیسوان برگونه‌ها پراکنده نمودند، بر صورت‌ها طپان چه می‌زدند و نقاب از چهره‌ها افکنده بودند، و به صدای بلند شیون می‌زدند، و از اوج عزت به حضيض ذلت در افتاده بودند، و به سوی قتلگاه تو می‌شتافتند،

وَ الشَّمْرُ جَالِسٌ عَلَى صَدْرِكَ،

در همان حال شمر ملعون بر سینه مبارکت نشسته،

وَ مَوْلِغٌ سَيْفَهُ عَلَى نَحْرِكَ،

و شمشیر خویش را بر گلویت سیراب می‌نمود،

قَابِضٌ عَلَى شَيْبَتِكَ بَيْدِهِ،

با دستی محاسن شریف‌ت را در مشت می‌فشرد،

ذَابِحٌ لَكَ بِمُهْنَدِهِ،

(و با دست دیگر) با تیغ آخته‌اش سر از بدنت جدا

می‌کرد،

قَدْ سَكَنْتَ حَوَاسِكَ،

تمام اعضا و حواست از حرکت ایستاد،

وَ خَفِيَتْ أَنْفَاسُكَ ،

نفس‌های مبارکت در سینه پنهان شد،

وَ رُفِعَ عَلَيَّ الْقَنَاهِ رَأْسُكَ ،

و سر مقدست بر نیزه بالا رفت،

وَ سُبِيَ أَهْلُكَ كَالْعَبِيدِ ،

اهل و عیالت چون بردگان به اسیری رفتند،

وَ صَفَّدُوا فِي الْحَدِيدِ ، فَوْقَ أَقْتَابِ الْمَطِيَّاتِ ، تَلْفَحُ

وُجُوهُهُمْ حَرُّ الْهَاجِرَاتِ ، يُسَاقُونَ فِي الْبَرَارِي

وَالْفَلَوَاتِ ، أَيْدِيهِمْ مَغْلُولَةٌ إِلَى الْأَعْنَاقِ ، يُطَافُ بِهِمْ فِي

الْأَسْوَاقِ ،

و در غل و زنجیر آهنین برفراز جهاز شتران در بند شدند،

گرمای نیمروز چهره‌هاشان می‌سوزاند، در صحراها و

بیابان‌ها کشیده می‌شدند، دست‌هاشان به گردن‌ها زنجیر

شده، در میان بازارها گردانده می‌شدند،

فَالْوَيْلُ لِلْعَصَاهِ الْفُسَّاقِ ،

ای وای بر این سرکشان گناهکارا!

لَقَدْ قَتَلُوا بِقَتْلِكَ الْإِسْلَامَ ،

چه این‌که با کشتن تو اسلام را کشتند،

وَ عَطَّلُوا الصَّلَاةَ وَ الصِّيَامَ ،

و نماز و روزه (خدا) را بدون یاور رها نمودند،

وَ نَقَضُوا السُّنْنَ وَ الْأَحْكَامَ ،

و سنت‌ها و احکام (دین) را از بین بردند و شکستند،

وَ هَدَمُوا قَوَاعِدَ الْإِيمَانِ ،

و پایه‌های ایمان را منهدم نمودند،

وَ حَرَّفُوا آيَاتِ الْقُرْآنِ،

و آیات قرآن را تحریف کردند،

وَ هَمَلَجُوا فِي الْبَغْيِ وَالْعُدْوَانِ،

در (وادی) جنایت و عداوت پیش تاختند،

لَقَدْ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَوْتُورًا،

به راستی رسول خدا که درود خدا بر او و آل او باد (با

شهادت تو) تنهاماندا!

وَ عَادَ كِتَابُ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ مَهْجُورًا،

و کتاب خداوند عز و جل متروک گردید،

وَ غُودِرَ الْحَقُّ إِذْ قُهِرَتْ مَقْهُورًا،

و آن گاه که تو مقهور و مغلوب گشتی، حق و حقیقت مورد

خیانت واقع شد،

وَ فَقِدَ بِفَقْدِكَ التَّكْبِيرُ وَ التَّهْلِيلُ، وَ التَّحْرِيمُ وَ التَّحْلِيلُ،

وَ التَّنْزِيلُ وَ التَّأْوِيلُ،

و به فقدان تو تکبیر خدا و کلمه توحید، حرام و حلال

دین، و تنزیل و تأویل قرآن همگی از بین رفت،

وَ ظَهَرَ بَعْدَكَ التَّغْيِيرُ وَ التَّبْدِيلُ، وَ الْإِلْحَادُ وَ التَّعْطِيلُ،

وَ الْاَهْوَاءُ وَ الْاَضَالِيلُ، وَ الْفِتْنُ وَ الْاَبَاطِيلُ،

و پس از تو تغییر و تبدیل (احکام)، کفر و الحاد و

بی سرپرستی دین، هوا و هوس ها و گمراهی ها، فتنه ها و

باطل ها همگی (بر صفحه روزگار) ظاهر شد،

فَقَامَ نَاعِيكَ عِنْدَ قَبْرِ جَدِّكَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَ آلِهِ، فَنَعَاكَ إِلَيْهِ بِالذَّمِّعِ الْهَطُولِ، قَائِلًا يَا رَسُولَ اللَّهِ

قَتَلَ سِبْطُكَ وَ فَتَاكَ، وَ اسْتَبِيحَ أَهْلُكَ وَ حِمَاكَ، وَ

سَبَيْتَ بَعْدَكَ ذَرَارِيكَ، وَ وَقَعَ الْمَخْذُورُ بِعَثْرَتِكَ وَ

ذَوِیکَ ،

پس پیکِ مرگ نزد قبر جدت رسول خدا که رحمت بی‌پایان خداوندی بر او و آل او باد، ایستاد، و با اشکِ ریزان خبر مرگ تو را به وی داد، و این‌گونه گفت که: «ای رسولِ خدا! دخترزاده جوانمردت شهید شد، خاندان و حریمت مباح گردید، پس از تو فرزندان به اسیری رفتند، و وقایع ناگواری به عترت و خانواده‌ات وارد شد، فَاَنْزَعَجَ الرَّسُولُ، وَ بَكَی قَلْبُهُ الْمَهْهُولُ، وَ عَزَاهُ بِكَ الْمَلَائِكَةُ وَ الْانْبِیَاءُ،

پس (از شنیدن این خبر) رسول خدا مضطرب و پریشان گردید، و قلب هراسناکش بگریست، و فرشتگان و انبیاء (بخاطر مصیبت تو) او را تسلیت و تعزیت گفتند، وَ فُجِعَتْ بِكَ اُمُّكَ الزَّهْرَاءُ،

و مادرت زهرا (از اندوه مصیبت تو) دردناک شد، وَ اخْتَلَفَتْ جُنُودُ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ،

و دسته‌های ملائکه مقربین در آمد و شد بودند، تُعَزِّي اَبَاكَ اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ،

پدرت امیرمؤمنان را تعزیت می‌گفتند،

وَ اُقِيْمَتْ لَكَ الْمَاتِمُ فِي اَعْلَا عَلِيَّيْنِ،

مجالس ماتم و سوگواری برای تو در اعلا علیین برپا شد،

وَ لَطَمَتْ عَلَيْكَ الْحُورُ الْعَيْنُ،

و حورالعین به جهت تو به سر و صورت زدند،

وَ بَكَتِ السَّمَاءُ وَ سُكَّانُهَا، وَ الْجِنَانُ وَ خَزَّانُهَا، وَ

الْهَضَابُ وَ اَقْطَارُهَا، وَ الْبِحَارُ وَ حَيْتَانُهَا، وَ مَكَّةُ وَ

بُنْيَانُهَا، :خَلْ وَ الْجِنَانُ وَ وِلْدَانُهَا، وَ الْبَيْتُ وَ الْمَقَامُ،

وَالْمَشْعَرُ الْحَرَامُ، وَالْحِلُّ وَالْأَحْرَامُ،

آسمان و ساکنانش، بهشت‌ها و نگهبانانش، کوه‌ها و کوهپایه‌ها، دریاها و ماهیان‌ش، شهر مکه و پایه هایش، فردوس‌ها و جوانانش، خانه کعبه و مقام ابراهیم، و مشعرالحرام، و حلّ و حرّم جملگی گریستند،

اللَّهُمَّ فَبِحُرْمَتِهِ هَذَا الْمَكَانِ الْمُتَنِيفِ، صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ، وَادْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِمْ،

بار خدایا! به حرمت این مکان رفیع، بر محمد و آل او رحمت فرست، و مرا در زمره آنان محشور فرما، و به شفاعت و وساطت آن‌ها مرا داخل بهشت گردان،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، وَ

يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ، بِ

مُحَمَّدِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ، رَسُولِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ أَجْمَعِينَ،

وَ بِأَخِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الْأَنْزَعِ الْبَطِينِ، الْعَالِمِ الْمَكِينِ، عَلِيٍّ

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ بِفَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَ

بِالْحَسَنِ الزَّكِيِّ عِصْمَةَ الْمُتَّقِينَ، وَ بِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ

الْحُسَيْنِ أَكْرَمِ الْمُسْتَشْهَدِينَ، وَ بِأَوْلَادِهِ الْمَقْتُولِينَ، وَ

بِعِتْرَتِهِ الْمَظْلُومِينَ، وَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ

الْعَابِدِينَ، وَ بِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ قِبْلَةَ الْأَوَابِينَ، وَ جَعْفَرِ

بْنِ مُحَمَّدِ أَصْدَقِ الصَّادِقِينَ، وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ مُظْهِرِ

الْبَرَاهِينِ، وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى نَاصِرِ الدِّينِ، وَ مُحَمَّدِ بْنِ

عَلِيِّ قُدْوَةِ الْمُهْتَدِينَ، وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ أَزْهَدِ

الزَّاهِدِينَ، وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَارِثِ الْمُسْتَخْلَفِينَ،

وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ، أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَرِينَ، اَلِ طه وَ
یس،

بار خدایا! من به تو توسل می جویم ای سریع‌ترین
حساب‌گران، و ای بخشنده‌ترین کریمان، و ای
فرمانروای حاکمان، به (حق) محمد، آخرین پیامبران، و
فرستاده تو به سوی تمام جهان‌ها، و به برادرش و
پسرعمویش، آن بلندپیشانی میان‌پر، آن دانشمند عالی
مرتبه، یعنی علی فرمانروای مؤمنان، و به فاطمه سرور
بانوان جهانیان، و به حسن مجتبی که پاک و مبرا و
پناهگاه متقین است، و به ابی عبدالله الحسین
گرامی‌ترین شهدا، و به فرزندان مقتولش، و خانواده
مظلومش، و به علی بن الحسین زیور عابدان، و به
محمد بن علی قبله توبه‌کنندگان، و جعفر بن محمد
راستگوترین صادقان، و موسی بن جعفر آشکارکننده
دلائل و براهین، و علی بن موسی یاور دین، و محمد بن
علی اُسوه و الگوی هدایت‌شوندگان، و علی بن محمد
زاهدترین پارسایان، و حسن بن علی وارث جانشینان، و
حجت خدا بر تمام آفریدگان، این که درود فرستی
بر محمد و آل او، آن راستگویان نیکوکار، همان آل
طه و یس،

وَ أَنْ تَجْعَلَنِي فِي الْقِيَامَةِ مِنَ الْأَمِينِ الْمُطْمَئِنِّينَ،
الْفَائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ،

و این که مرا در قیامت از کسانی قرار دهی که (از عذاب
تو) ایمن و با آرامش خاطر و رستگار و مسرور و بشارت
یافته‌اند،

اللَّهُمَّ اكْتُبْنِي فِي الْمُسْلِمِينَ، وَ اَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ،
 بارخدا یا! (نام) مرا در زمره مسلمین نگاشته، و مرا به
 صالحین ملحق فرما،

وَ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ، وَ اَنْصُرْنِي عَلَى
 الْبَاغِينَ، وَ اكْفِنِي كَيْدَ الْحَاسِدِينَ، وَ اصْرِفْ عَنِّي مَكْرَ
 الْمَاكِرِينَ، وَ اقْبِضْ عَنِّي اَيْدِيَ الظَّالِمِينَ، وَ اجْمَعْ بَيْنِي
 وَ بَيْنَ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ فِي اَعْلَا عَلِيِّينَ، مَعَ الَّذِينَ
 اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الصَّادِقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ
 وَ الصَّالِحِينَ، بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

و نام مرا بر زبان امت‌های آتیه نیکو قرار ده، و مرا بر
 علیه ظالمین یاری ده، و از مکر حسودان حفظ فرما، و
 (نیز) حيله حيله‌گران را از من برگردان، و دست
 ستمکاران را از من (دور) نگهدار، و بين من و آن
 سروران با میمنت در اعلا علیین جمع بفرما، همراه با
 کسانی که بر آنها انعام فرمودی یعنی پیامبران، و
 راستگویان در عمل و گفتار و شهداء و نیکویان، به
 رحمتت ای مهربان‌ترین مهربانان،

اللَّهُمَّ اِنِّي اُقْسِمُ عَلَيْكَ بِنَبِيِّكَ الْمَعْصُومِ، وَ
 بِحُكْمِكَ الْمَحْتُومِ، وَ نَهْيِكَ الْمَكْتُومِ، وَ بِهَذَا الْقَبْرِ
 الْمَلْمُومِ، الْمَوْسَدِ فِي كَنَفِهِ الْاِمَامُ الْمَعْصُومُ، الْمَقْتُولُ
 الْمَظْلُومُ، اَنْ تَكْشِفَ مَا بِي مِنَ الْغُمُومِ، وَ تَصْرِفَ
 عَنِّي شَرَّ الْقَدَرِ الْمَحْتُومِ، وَ تُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ
 السَّمُومِ،

بارخدا یا! تو را سوگند می‌دهم به حق پیامبر معصومت، و

به حق حکم حتمی و قطعی‌ات، و به حق نهی پنهانی‌ات،
و به حق این آرامگاهی که (مردم از هر طرف به جهت
زیارت) بر او گرد می‌آیند، و این امام معصوم مقتول
مظلوم در جانب آن تکیه زده، این که غم و غصه‌ها را از
من برطرف فرمائی، و شرور قضا و قدر حتمی را از من
برگردانی، و مرا از آتش (عذابت) که دارای بادهای سوزان
است پناه دهی (و نگاه داری)،

اللَّهُمَّ جَلَّلْنِي بِنِعْمَتِكَ ، وَ رَضَّنِي بِقَسَمِكَ ، وَ
تَعَمَّدَنِي بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ ، وَ بَاعِدْنِي مِنْ مَكْرِكَ وَ
نِقْمَتِكَ ،

بارخدایا! مرا با نعمت خود جلالت بده، و به عطایای خود
راضی و خوشحال فرما، و به جود و کرمت مرا بیوشان، و از
مکر و انتقام خود دورم ساز،

اللَّهُمَّ اغْصِمْنِي مِنَ الزَّلَلِ ، وَ سَدِّدْنِي فِي الْقَوْلِ
وَالْعَمَلِ ، وَ اَفْسَحْ لِي فِي مَدَّةِ الاجْلِ ، وَ اَعْفِنِي مِنَ
الْاَوْجَاعِ وَالْعِلَلِ ، وَ بَلِّغْنِي بِمَوَالِيَّ وَ بِفَضْلِكَ اَفْضَلَ
الْاَمَلِ ،

بارخدایا! مرا از لغزش و خطا حفظ فرما، و در گفتار و
کردار به راه صحیح هدایت فرما، و در مدت زندگی‌ام
وسعت ده، و مرا از دردها و بیماری‌ها عافیت بخش،
و مرابه موالی و سرورانم برسان و به فضل (و کرم) خویش
مرا به بالاترین آرزوها نائل فرما،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْ تَوْبَتِي ،
وَ ارْحَمْ عَبْرَتِي ، وَ اَقِلْنِي عَثْرَتِي ، وَ نَفْسُ كُرْبَتِي ،
وَ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي ، وَ اَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ،

بارخدایا بر محمد و آل او رحمت فرست و توبه مرا قبول
 فرما، و بر اشک چشمم ترحم نما، و لغزش مرا چشم
 پوشی فرما، و حزن و اندوه مرا زائل کن، و گناهم را بر من
 ببخشی، و خاندان و نسل مرا برایم اصلاح فرما،
 اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي فِي هَذَا الْمَشْهَدِ الْمُعْظَمِ، وَالْمَحَلِّ
 الْمُكْرَمِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَ لَا عَيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ، وَ لَا غَمًّا
 إِلَّا كَشَفْتَهُ، وَ لَا رِزْقًا إِلَّا بَسَطْتَهُ، وَ لَا جَاهًا إِلَّا عَمَرْتَهُ، وَ
 لَا فِسَادًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ، وَ لَا أَمَلًا إِلَّا بَلَّغْتَهُ، وَ لَا دُعَاءً إِلَّا
 أَجَبْتَهُ، وَ لَا مَضِيقًا إِلَّا فَرَّجْتَهُ، وَ لَا شَمْلًا إِلَّا جَمَعْتَهُ، وَ
 لَا أَمْرًا إِلَّا أَتَمَمْتَهُ، وَ لَا مَالًا إِلَّا كَثَّرْتَهُ، وَ لَا خَلْقًا إِلَّا
 حَسَّنْتَهُ، وَ لَا إِنْفَاقًا إِلَّا أَخْلَفْتَهُ، وَ لَا حَالًا إِلَّا عَمَرْتَهُ، وَ
 لَا حَسُودًا إِلَّا قَمَعْتَهُ، وَ لَا عَدُوًّا إِلَّا أَرْدَيْتَهُ، وَ لَا شَرًّا إِلَّا
 كَفَيْتَهُ، وَ لَا مَرَضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ، وَ لَا بَعِيدًا إِلَّا أَدْبَيْتَهُ، وَ
 لَا شَعْنًا إِلَّا لَمَمْتَهُ، وَ لَا سُؤَالَ سُؤْلًا إِلَّا أَعْطَيْتَهُ،

بارخدایا در این مشهد والا مقام و در این محل گرامی،
 برایم گناهی را باقی مگذار مگر آن که ببخشی، و نه عیبی
 را مگر آن که مستور نمائی، و نه غم و غصه‌ای را مگر بر
 طرف فرمائی، و نه رزقی را مگر گسترش دهی، و نه قدر و
 منزلتی را مگر باقی بداری، و نه فساد را مگر اصلاح
 فرمائی، و نه آرزویی را مگر نائل کنی، و نه دعائی را مگر
 اجابت فرمائی، و نه تنگنایی را مگر بگشایی، و نه امور
 متشتتی را مگر جمع و برقرار نمائی، و نه امری را مگر
 تمام فرمائی، و نه مالی را مگر فراوانی بخشی، و نه خلق و
 صفتی را مگر نیکو گردانی، و نه انفاقی را مگر جایگزین
 فرمایی، و نه حالی را مگر آباد فرمائی، و نه حسودی را

مگر ذلیل نمائی، و نه دشمنی را مگر هلاک گردانی، و نه شری را مگر منع فرمائی، و نه بیماری ای را مگر شفا بخشی، و نه (امر) دوری را مگر نزدیک فرمائی (و در دسترسم قرار دهی)، و نه تفرق و اختلالی را مگر جمع (و اصلاح) نمائی، و نه خواهشی خواسته ای را مگر عطا فرمائی،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْعَاجِلِهِ، وَ ثَوَابَ الْأَجَلِهِ،
اللَّهُمَّ أَعْنِنِي بِحَلَالِكَ عَنِ الْحَرَامِ، وَ بِفَضْلِكَ عَنِ
جَمِيعِ الْأَنَامِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَ قَلْبًا
خَاشِعًا، وَ يَقِينًا شَافِيًا، وَ عَمَلًا زَاكِيًا، وَ صَبْرًا جَمِيلًا، وَ
أَجْرًا جَزِيلًا،

بار خدایا! من از تو درخواست می کنم خیر دنیا و ثواب آخرت را، بار خدایا! مرا به سبب حلالیت از حرام مستغنی کن، و به فضل و احسانت از جمیع خلق بی نیاز فرما، بار خدایا! از تو درخواست می کنم دانشی مفید، قلبی خاشع، یقینی سلامت بخش، عملی صالح و پاک، صبری زیبا، و اجری عظیم را،

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شُكْرَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَ زِدْ فِي إِحْسَانِكَ
وَ كَرَمِكَ إِلَيَّ، وَ اجْعَلْ قَوْلِي فِي النَّاسِ مَسْمُوعًا، وَ
عَمَلِي عِنْدَكَ مَرْفُوعًا، وَ أَثْرِي فِي الْخَيْرَاتِ مَتْبُوعًا،
وَ عَدْوِي مَقْمُوعًا،

بارالها! شکر نعمتت را روزی من کن، و احسان و کرمت بر من زیاد فرما، و گفته مرا در میان مردم شنوده نما، و عمل مرا به نزد خویش بالا بر، و سنت باقی مانده مرا در امور خیر مورد پیروی قرارده، و دشمنم را خوار و ذلیل گردان،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْخِيَارِ، فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَاطْرَافِ النَّهَارِ، وَاكْفِنِي شَرَّ الْأَشْرَارِ، وَطَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْأَوْزَارِ، وَاجِرْنِي مِنَ النَّارِ، وَاحِلِّنِي دَارَ الْقَرَارِ، وَاغْفِرْ لِي وَلِجَمِيعِ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

بارخدایا! بر محمد و آل او که نیکانند، در تمامی لحظات شبانه روز رحمت فرست، و مرا از شر بدان محفوظ بدار، و از (کثافات) گناهان و سنگینی وزر و وبال پاک و مبرا گردان، و از آتش (عذابت) پناهم ده، و در سرای جاوید وارد فرما، و (گناهان) مرا و تمامی خواهران و برادران مؤمن مرا ببخش، به رحمتت ای مهربان ترین مهربانان.

پس از تمام شدن زیارت، رو به قبله کن و دو رکعت نماز بجای آور به این ترتیب که در رکعت اول بعد از حمد سوره انبیا، و در رکعت دوم بعد از حمد سوره حشر را بخوان و آنگاه در قنوت نماز بگو:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ
 السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ خِلَافًا لِأَعْدَائِهِ وَتَكْذِيبًا
 لِمَنْ عَدَلَ بِهِ وَإِقْرَارًا لِرُبُوبِيَّتِهِ وَخُضُوعًا لِعِزَّتِهِ الْأَوَّلِ
 بِغَيْرِ أَوَّلٍ وَالْآخِرِ إِلَى غَيْرِ آخِرِ الظَّاهِرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 بِقُدْرَتِهِ الْبَاطِنِ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَلُطْفِهِ لَا تَقِفُ
 الْعُقُولُ عَلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ وَلَا تُدْرِكُ الْأَوْهَامُ حَقِيقَةَ
 مَا هَيْبَتِهِ وَلَا تَتَصَوَّرُ الْأَنْفُسُ مَعَانِي كَيْفِيَّتِهِ مُطَّلِعًا عَلَى
 الضَّمَائِرِ عَارِفًا بِالسَّرَائِرِ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي

الصَّدُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ عَلَى تَصَدِيقِي رَسُولَكَ ص وَ إِيْمَانِي بِهِ

هیچ معبودی جز خداوندِ شکِیبا و کریم نیست، هیچ خدائی جز خداوندِ بزرگوار و عظیم نیست، هیچ معبودی نیست جز خداوندی که پروردگار آسمان‌ها و زمین‌های هفت‌گانه و موجوداتی که در آن‌ها و میان آن‌هاست می‌باشد، (به این توحید معتقدم) برخلاف دشمنانِ حق، و به جهت تکذیب کسانی که به خداوند شرک ورزیدند، و (به این توحید معتقدم) بخاطر اعتراف نمودن به ربوبیت او، و خضوع و خشوع درمقابل عزت و شرافت وی، (اوست خدائی که) اول است بدون اول، و آخر است تا بی‌نهایت، با قدرتش بر تمام اشیاء غلبه نموده، و به دانش و لطف و مرحمتش در هر چیز نفوذ کرده، عقول بشری بر حقیقت بزرگی او مطلع نخواهد شد، و اوهام و خیالات عمق ذات او را درک نمی‌کند، و معانی کیفیت او را هیچ ذهنی تصور نمی‌تواند کرد، (اوست) مطلع و آگاه بر باطن اشخاص، و آشنا به تمام امور پنهان، خیانت چشم‌ها و پنهانی دل‌ها را خبر دارد، بارخدا یا! تورا گواه می‌گیرم که رسولتصلی الله علیه و آله را تصدیق می‌کنم و به او ایمان دارم

وَ عِلْمِي بِمَنْزِلَتِهِ وَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ النَّبِيُّ الَّذِي نَطَقَتْ
الْحِكْمَةُ بِفَضْلِهِ وَ بَشَّرَتِ الْأَنْبِيَاءَ بِهِ وَ دَعَتْ إِلَى الْإِفْرَارِ
بِمَا جَاءَ بِهِ وَ حَثَّتْ عَلَى تَصَدِيقِهِ بِقَوْلِهِ تَعَالَى الَّذِي
يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَ يَحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَ يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ

الْأُغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ
 إِلَى الثَّقَلَيْنِ وَ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ الْمُصْطَفَيْنِ وَ عَلَى أُخِيهِ وَ
 ابْنِ عَمِّهِ الَّذِينَ لَمْ يُشْرِكَا بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا وَ عَلَى
 فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ عَلَى سَيِّدِي
 شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَاةَ خَالِدَةٍ
 الدَّوَامِ عَدَدَ قَطْرِ الرَّهَامِ وَ زِينَةِ الْجِبَالِ وَ الْأَكَامِ وَ مَا
 أُورِقَ السَّلَامُ وَ اخْتَلَفَ الضِّيَاءُ وَ الظَّلَامُ وَ عَلَى آلِهِ
 الطَّاهِرِينَ الْأَيْمَةَ الْمُهْتَدِينَ الذَّائِدِينَ عَنِ الدِّينِ عَلِيٌّ
 وَ مُحَمَّدٌ وَ جَعْفَرٌ وَ مُوسَى وَ عَلِيٌّ وَ مُحَمَّدٌ وَ عَلِيٌّ وَ
 الْحَسَنُ وَ الْحُجَّةُ الْقُوَامُ بِالْقِسْطِ وَ سَأَلَهُ السَّبْطُ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْإِمَامِ فَرَجًا قَرِيبًا وَ صَبْرًا جَمِيلًا
 وَ نَصْرًا عَزِيزًا وَ غِنَى عَنِ الْخَلْقِ وَ ثَبَاتًا فِي الْهُدَى وَ
 التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى وَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا
 مَرِيئًا دَارًا سَائِغًا فَاضِلًا مُفْضِلًا صَبَابًا مِنْ غَيْرِ كَدٍّ وَ
 لَا نَكْدٍ وَ لَا مِنْهُ مِنْ أَحَدٍ وَ عَافِيَةً مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ سَقَمٍ وَ
 مَرَضٍ وَ الشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ وَ النِّعْمَاءِ وَ إِذَا جَاءَ الْمَوْتُ
 فَاقْبِضْنَا عَلَى أَحْسَنِ مَا يَكُونُ لَكَ طَاعَةً عَلَى مَا
 أَمَرْنَا مُحَافِظِينَ حَتَّى تُؤَدِّبَنَا إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَوْحِشْنِي مِنَ الدُّنْيَا وَ آنِسْنِي بِالْآخِرَةِ

و آگاه به قدر و منزلت اویم، و به راستی شهادت می‌دهم
 که اوست پیامبری که حکمت به فضیلت و برتری او
 سخن راند، و تمامی پیامبران (گذشته) بشارت (آمدن) او
 را دادند، و (مردم را) به گرویدن به دین او دعوت نمودند،
 و بر تصدیق او برانگیختند، چنانچه خودت در قرآن

میفرمائی: «او پیامبری است که نام وی را در تورات و انجیل خودشان نگاشته می‌یابند، او آن‌ها را به نیکوئی امر می‌کند و از زشتی نهی می‌فرماید، نعمت‌های پاک و طیب را برایشان حلال و خبائث و پلیدی‌ها را بر آن‌ها حرام و ممنوع می‌گرداند، و سنگینی و مشقت‌هایی که در ادیان سابق چون زنجیر برگردن آن‌ها بود همه را برمی‌دارد»، پس درود فرست بر محمد فرستاده‌ات به سوی جن و انس، و سرور پیامبران برگزیده، و بر برادرش و پسرعمویش، آنانی که هیچگاه به قدر چشم برهم زدنی به تو شرک نورزیدند، و بر فاطمه زهرا سرور تمامی زنان جهانیان، و بر دو آقای جوانان اهل بهشت یعنی حسن و حسین، درودی جاویدان و همیشگی، به عدد قطرات باران‌ها، و هم اندازه کوه‌ها و تپه‌ها، تا آن زمان که درخت «سلام» برگ می‌دهد، و روشنی و تاریکی شبانه روز در رفت و آمدند، و بر خاندان طاهر حسین، آن پیشوایان هدایت‌یافته، آن‌ها که از حریم دین و آئین دفاع نمودند، یعنی علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حضرت حجّت، آن‌که عدل و داد را برپا می‌دارد و فرزند دخترزاده پیامبر است، بارخدا! از تو درخواست می‌کنم به حق این امام بزرگوار، گشایشی نزدیک را، و صبری نیکو را، و پیروزی‌ای توام با عزت را، و بی‌نیازی از خلاق را، و دوام و استمرار در طریق هدایت را، و توفیق را بر آن‌چه تو دوست داری و رضایت تو در آن است، و روزی‌ای را که وسیع و حلال و پاک، و گوارا و ریزان و خوش‌گوار، فراوان و برتر و پی‌در پی باشد، بدون هیچ زحمت و مشقتی، و خالی از هرگونه منتهی از احدی،

و (نیز درخواست می‌کنم) تندرستی از هر بلا و ناخوشی و بیماری را، و شکرگزاری بر هر عافیت و نعمتی را، و هنگامی که مرگ ما فرا رسید بر نیکوترین حال طاعت ما را قبض روح فرمائی، و در حالتی که نگاهبان دستورات تو باشیم، تا آن که ما را به بهشت های پر نعمت برسانی، به رحمت ای مهربان ترین مهربانان، بارخدا یا! بر محمد و آل او رحمت فرست، و مرا از دنیا در وحشت و هراس قرار ده و به آخرت انیس فرما،

فَإِنَّهُ لَا يُوحِشُ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا خَوْفَكَ وَ لَا يُؤْنِسُ بِالْآخِرَةِ إِلَّا رَجَاؤَكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحُجَّةُ لَا عَلَيْكَ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى لَا مِنْكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِهِ وَ أَعِنِّي عَلَى نَفْسِي الظَّالِمَةِ العَاصِيَةِ وَ شَهْوَتِي الغَالِبَةِ وَ اخْتِمِ بِالْعَافِيَةِ اللَّهُمَّ إِنَّ اسْتِغْفَارِي إِيَّاكَ وَ أَنَا مُصِرٌّ عَلَى مَا نُهِيتُ قَلْبُهُ حَيَاءٍ وَ تَرْكِي الاسْتِغْفَارَ مَعَ عِلْمِي بِسَعَةِ حِلْمِكَ تَضْيِيعٌ لِحَقِّ الرَّجَاءِ اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي تُؤْيِسُنِي أَنْ أَرْجُوكَ وَ إِنَّ عِلْمِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ يَمْنَعُنِي أَنْ أُخْشَاكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَدِّقْ رَجَائِي لَكَ وَ كَذِّبْ خَوْفِي مِنْكَ وَ كُنْ لِي عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي بِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَيِّدْنِي بِالْعِصْمَةِ وَ أَنْطِقْ لِسَانِي بِالْحِكْمَةِ وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْدَمُ عَلَيَّ مَا ضَيَّعَهُ فِي أَمْسِهِ وَ لَا يُغْبِنُ حَظَّهُ فِي يَوْمِهِ وَ لَا يَهْمُ لِرِزْقِ غَدِهِ اللَّهُمَّ إِنَّ الْغِنَى مَنِ اسْتَعْنَى بِكَ وَ افْتَقَرَ إِلَيْكَ وَ الْفَقِيرُ مَنْ اسْتَعْنَى بِخَلْقِكَ عَنْكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَغْنِنِي عَنْ خَلْقِكَ بِكَ وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ

لَا يَبْسُطُ كَفًّا إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ قَنَطَ وَ
 أَمَامَهُ التَّوْبَةُ وَ وِرَاءَهُ الرَّحْمَةُ وَإِنْ كُنْتُ ضَعِيفَ الْعَمَلِ
 فَإِنِّي فِي رَحْمَتِكَ قَوِيٌّ الْأَمَلِ فَهَبْ لِي ضَعْفَ عَمَلِي
 لِقَوَاهِ أَمَلِي اللَّهُمَّ إِنَّ كُنْتُ تَعَلَّمْتُ أَنْ مَّا فِي عِبَادِكَ مَنْ
 هُوَ أَفْسَى قَلْبًا مِنِّي وَ أَعْظَمُ مِنِّي ذَنْبًا فَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّهُ
 لَا مَوْلَى أَعْظَمُ مِنْكَ طَوْلًا وَ أَوْسَعُ رَحْمَةً وَ عَفْوًا فَيَا
 مَنْ هُوَ أَوْحَدٌ فِي رَحْمَتِهِ اغْفِرْ لِمَنْ لَيْسَ بِأَوْحَدٍ فِي
 خَطِيئَتِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنَا فَعَصَيْنَا وَ نَهَيْتَ فَمَا
 انْتَهَيْنَا وَ ذَكَرْتَ فَتَنَّا سَيْنَا وَ بَصَّرْتَ فَتَعَامَيْنَا وَ حَذَّرْتَ
 فَتَعَدَّيْنَا وَ مَا كَانَ ذَلِكَ جَزَاءَ إِحْسَانِكَ إِلَيْنَا

چراکه فقط خوف تو از دنیا وحشت‌زا است، و فقط امید و
 دل‌بندی به تو به آخرت انس‌بخش است، بارالها! حجت و
 دلیل با توست نه بر علیه تو، و شکایت و گلایه باید به
 سوی تو باشد نه از تو، پس بر محمد و آل او درود فرست
 و مرا بر علیه نفس ستمکار و سرکش خویش، و بر شهوت
 غالب خودم یاری فرما، و پایان کارم را با عافیت قرار ده،
 بارخدایا! این کم حیائی من است که (از طرفی) در خانه
 تو استغفار می‌کنم و (از طرف دیگر) بر مناهی تو پا
 فشاری می‌ورزم، چنان‌چه اگر استغفار نکنم با این که
 وسعت حلم تو را آگاهم، این تباه نمودن حق امیدواری
 است، بارالها! (کثرت) گناهانم مرا از امیدواری به تو
 مأیوس می‌کند، و آگاهیم به وسعت رحمت تو مرا از
 ترس و هراس از تو باز می‌دارد، پس بر محمد و آلش
 رحمت فرما، و امید و دل‌بندی مرا به خودت پا برجا نما، و
 ترس و وحشت مرا از خودت تکذیب فرما، و برای من

آن چنان باش که به تو حُسن ظن دارم، ای بخشنده‌ترین
 کریمان، بارخدا یا! بر محمد و آل او درود فرست و مرا به
 حفظ (از گناه) مؤید فرما، و زبانم را به حکمت گویا فرما،
 و مرا از کسانی قرار ده که بر تباهی‌های گذشته خویش
 نادِم و پشیمانند، و بهره خویش را اکنون ناقص و ضایع
 نکنند، و اهتمام بر روزی فردای خود ننمایند، بارالها! غنی
 آن کسی است که به سبب تو بی‌نیازی جوید و به سوی
 تو محتاج باشد، و فقیر و درمانده کسی است که از تو
 (روگردان شده) به جانب مخلوق بی‌نیازی طلبد، پس
 رحمت نما بر محمد و آل او، و مرا از خلق خودت به
 سبب خودت بی‌نیاز فرما، و مرا چنان قرار ده که هیچ‌گاه
 دستی جز به سوی تو دراز نکنم، بارالها! بدبخت کسی
 است که با این که توبه و بازگشت راه مقابل او و رحمت تو
 پشتیبانِ اوست ناامید شود، اگرچه عملِ من ضعیف و
 سست است لکن امیدِ رحمتِ تو در من قوی است، پس
 ضعف عمل مرا در قبال قوت امیدم، بر من ببخشای،
 بارخدا یا! اگر تو چنان دانی که در میان بندگان از من
 سنگدل‌تر و پرگناه‌تر نیست، (درعوض) من هم به یقین
 میدانم که هیچ مولا و سرپرستی فضل و عطایش از تو
 بیشتر نیست، و رحمت و عفویش از تو وسیع‌تر نیست،
 پس ای کسی که در رحمت و مهربانی یگانه‌ای، ببخشای
 کسی را که در جرم و گناهش تنها و یگانه نیست،
 بارخدا یا! تو ما را امر فرمودی و ما سرپیچی نمودیم، و ما
 را بازداشتی ولی ما دست برداشتیم، ما را یادآوری
 فرمودی ولی ما خود را به فراموشی زدیم، ما را بینا
 فرمودی و ما خود را به کوری زدیم، تو ما را تهدید

نمودی ولی ما از حد گذرانیدیم، (آری!) این در مقابل
 احسان تو بر ما جزای نیکوئی نبود،
 وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا أَعْلَنَّا وَ أَخْفَيْنَا وَ أَخْبَرُ بِمَا نَأْتِي وَ مَا
 أَتَيْنَا فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا
 أخطأْنَا وَ نَسِينَا وَ هَبْ لَنَا حُقُوقَكَ لَدَيْنَا وَ أْتِمِّ
 إِحْسَانَكَ إِلَيْنَا وَ أَسْبِلْ رَحْمَتَكَ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ إِنَّا
 نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهَذَا الصِّدِّيقِ الْأِمَامِ وَ نَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ
 الَّذِي جَعَلْتَهُ لَهُ وَ لَجَدَّهُ رَسُولِكَ وَ لِأَبُوئِهِ عَلِيٍّ وَ
 فَاطِمَةَ أَهْلِ بَيْتِ الرَّحْمَةِ إِذْ رَارَ الرَّزْقِ الَّذِي بِهِ قِوَامُ
 حَيَاتِنَا وَ صَلَاحِ أحوَالِ عِيَالِنَا فَأَنْتَ الْكَرِيمُ الَّذِي
 تُعْطِي مِنْ سَعَةٍ وَ تَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ وَ نَحْنُ نَسْأَلُكَ مِنْ
 الرَّزْقِ مَا يَكُونُ صَلَاحًا لِلدُّنْيَا وَ بَلَاغًا لِلاٰخِرَةِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِوَالِدَيْنَا وَ
 لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ
 الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ
 لیک تو به آن چه ما آشکار و پنهان نمودیم داناتری، و به
 اعمالی که به جا آورده و می آوریم آگاه تری، پس رحمت
 فرما بر محمد و آلش و ما را بر خطاها و فراموشی هامان
 مواخذه نفرما، و حقوق تو را (که ضایع نمودیم) برما
 ببخش، و احسان و کرم خویش بر ما تمام فرما، و پرده
 رحمت بر ما افکن، بار خدایا! ما به تو توسل میجوئیم به
 سبب این امام راستگو، و از تو درخواست می کنیم به آن
 حق و حرمتی که برای او و جد او رسول خودت و برای
 پدر و مادر او علی و فاطمه که اهل بیت رحمتند قرار

دادی، این که روزی خودت را که قوام زندگی ما به آن وابسته است، و نظام احوال عیال ما در گرو آن است، بر ما پیایی فرو ریزی، چرا که تویی آن کریمی که از خزانة وسیعت عطا می کنی، و با قدرت و توان خویش (آن که را بخواهی) محروم میکنی، و ما از تو رزقی را خواهانیم که برای دنیای ما موجب صلاح، و برای آخرت ما رسا و مایه کفاف باشد، بارخدا! بر محمد و آلش رحمت فرست، و ببخشای ما و والدین ما را، و جمیع مومنین و مومنات را، و تمام مسلمین و مسلمات را، چه آنان که در قید حیات اند و چه آن ها که در گذشته اند، و در دنیا و آخرت به ما حسنه عطا فرما و ما را از عذاب آتش (دوزخ) حفظ فرما.

ثُمَّ تَرَكُّعٌ وَ تَسْجُدٌ وَ تَجْلِيسٌ وَ تَتَشَهَّدُ وَ تُسَلِّمُ فَإِذَا سَبَّحْتَ فَغَفِرُ خَدَيْكَ وَ قُلْ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ أَرْبَعِينَ مَرَّةً وَ اسْأَلِ اللَّهَ الْعِصْمَةَ وَ النَّجَاةَ وَ الْمَغْفِرَةَ وَ التَّوْفِيقَ بِحُسْنِ الْعَمَلِ وَ الْقَبُولَ لِمَا تَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَيْهِ وَ تَبْتَغِي بِهِ وَجْهَهُ وَ قِفْ عِنْدَ الرَّأْسِ ثُمَّ صَلِّ رَكَعَتَيْنِ عَلَى مَا تَقَدَّمَ ثُمَّ انْكَبَّ عَلَى الْقَبْرِ وَ قَبْلَهُ وَ قُلْ زَادَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ وَ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتَهُ وَ ادْعُ لِنَفْسِكَ وَ لِوَالِدَيْكَ وَ لِمَنْ أَرَدْتَ.

پس از تمام شدن قنوت، رکوع و سجود و تشهد و سلام نماز را انجام ده، پس چون تسبیح حضرت فاطمه زهرا (س) را خواندی، دو طرف صورت را بر خاک بگذار و چهل مرتبه این تسبیحات را بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

سپس خود را به ضریح بچسبان و ببوس و بگو: زَادَ اللهُ
فِي شَرَفِكُمْ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ.
سپس برای خود و والدین خود و هر کس که خواهی دعا
کن. [۱]